

Să fie grăbit ritmul reparațiilor la S. M. T. și G. A. S.

În vederea creșterii continue a producției agricole, pentru asigurarea aprovizionării populației cu cantități sporite de produse agro-alimentare și a aprovizionării cu materii prime a industriei producătoare de bunuri de larg consum, planul largă a C.C. al P.M.R. din august 1953, pune în fața oamenilor muncii din agricultură sarcini importante.

Un rol deosebit în îndeplinirea acestor sarcini îl au stațiunile de mașini și tractoare, care prin executarea unui volum cât mai mare de lucrări și de o calitate superioară pe ogoarele gospodăriilor colective, ale întovăririlor agricole și ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale, pot și trebuie să asigure obținerea de recolte bogate la hectar. Totodată, gospodăriile agricole de stat trebuie să constituie exemple vii pentru țăranimea muncitoare, de modul cum trebuie să-și pregătească utilajul agricol, spre a dobândi în acest an și mai mari cantități de cereale-marfă, produse ale plantelor industriale, furaje necesare dezvoltării septului — devenind astfel mari producătoare de cereale, mari crescătorii de animale.

Cheia succesului pentru realizarea și depășirea sarcinilor planului de producție în sectorul agricol constă în organizarea și executarea la timp și de bună calitate a reparațiilor tractoarelor și mașinilor agricole. Pentru a pune la parcului de mașini și tractoare existente în stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat este o problemă centrală în ce privește îndeplinirea la timp și în bune condiții a planului însăși-mantărilor din primăvara acestui an.

Acum, în perioada iernii, majoritatea colectivelor de muncă din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, trăgând învățăminte din experiența anilor trecuți, lucrează cu darzenie pentru a efectua la timp reparațiile mașinilor și tractoarelor, punând un mare accent pe calitatea reparațiilor. Aceste colective știu că realizările obținute în anii trecuți se datorează în mare parte faptului că au dat o deosebită importanță reparațiilor utilajului. Un exemplu în această direcție îl constituie colectivele S.M.T.-urilor dela Gottlob și Sănicolaul-Mare care, dând toată atenția reparațiilor la timp și de calitate a parcului de tractoare și mașini, în fiecare campanie agricolă și-au îndeplinit și depășit planul atât pe feluri de lucrări, cât și global, realizând totodată importante economii de carburanți și piese de schimb. Succese asemănătoare au dobândit și S.M.T.-urile din Rovine, Sântana, Felnac, precum și gospodăriile agricole de stat din Grabați, Zăbrani, etc.

Trebuie însă subliniat că nu toate stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră s-au preocupat anii trecuți să execute reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole la timp și de bună calitate. Aceasta a dus la o proastă funcționare a utilajului în toate campaniile agricole. Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, la S.M.T.-urile din Șicula, Neudorf și Curtici, unde de numărul orelor în care s-a lucrat pentru înlăturarea defecțiunilor ivite la mașini și tractoare în câmp, a întrecut uneori numărul orelor lucrate efectiv în brază.

În asemenea situație s-au aflat și unele gospodării agricole de stat din regiunea Arad. Acest lucru s-a putut înămpla datorită faptului că atât reparația cât și recepționarea mașinilor și tractoarelor s-a făcut superficial, de către conducerea unor S.M.T.-uri și G.A.S.-uri.

Asemenea atitudini nejuste față de reparații trebuie să fie complet lichidate în acest an, atât la S.M.T.-uri cât și la G.A.S.-uri.

Spre deosebire de anul trecut, trebuie arătat că în prezent majoritatea colectivelor dela S.M.T. și G.A.S. muncesc cu elan pentru a îndeplini la timp planul de reparații atât cantitativ cât și calitativ. Pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile în această perioadă, pentru a obține succese tot mai mari muncitorii și țăranii din aceste unități aplică în munca lor metoda de reparații pe ansamble, urmând astfel exemplul tractoristului sovietic Bugacev. Trebuie arătat că până acum în munca de reparații s-au obținut unele succese, mai ales la S.M.T. Aradul-Nou, Rovine, Sănicolaul-Mare, Gottlob, la gospodăriile agricole de stat din Grabați și Vărași, unde s'a re-

parat un mare număr de tractoare și mașini agricole. La obținerea acestor rezultate a contribuit din plin organizarea temeinică a procesului tehnologic, după metoda pe ansamble, care a mărit viteza de lucru a reparațiilor, și mecanizarea lucrărilor, așa cum s'a procedat la S.M.T.-urile din Rovine, Aradul-Nou și altele.

Din păcate însă, colectivele de muncă ale unor S.M.T.-uri și G.A.S.-uri nu privesc nici acum cu destul simț de răspundere problema reparațiilor, socotind că ele pot fi executate și mai târziu, spre primăvară. Acest lucru se poate spune despre Centrul Mecanic Arad, S.M.T.-urile din Șicula, Chișineu-Criș, Neudorf, precum și despre gospodăriile agricole de stat Aradul-Nou și Zăbrani, unde reparațiile se desfășoară într-un ritm lent.

Având în vedere faptul că planul largă a C.C. al P.M.R. din 19-20 August 1953, pune în fața stațiunilor de mașini și tractoare și a gospodăriilor agricole de stat sarcina de a efectua cu tractoarele și mașinile agricole un volum cât mai mare de lucrări mecanizate în anul 1954 în scopul ridicării producției la hectar, colectivele de conducere, organizațiile de bază și comitetele de întreprindere din aceste unități trebuie să acorde toată atenția muncii de reparații.

Acolo unde există defecțiuni în organizarea muncii de reparații acestea trebuie grabnic lichidate, deoarece ele pot frâna îndeplinirea la timp a planului de reparații și, deci, efectuarea în bune condiții a lucrărilor agricole de primăvară.

Pentru accelerarea ritmului de reparații, un accent deosebit trebuie pus pe organizarea temeinică a reparațiilor, aplicându-se metoda pe ansamble Bugacev.

Conducerea tehnico-administrativă ale S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor au sarcina să creeze condiții tehnice optime pentru buna desfășurare a muncii de reparații.

Organizațiile de bază și comitetele de întreprindere din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri trebuie să organizeze cât mai temeinic întrecerea socialistă între echipele de reparații.

Munca politică de lămurire trebuie intensificată în această perioadă, arătându-se fiecărui muncitor dela S.M.T. și G.A.S. că reparând la timp și în bune condiții mașina sau tractorul, va putea să-și îndeplinească cu ușurință normele de producție în timpul arăturilor și însămânțărilor de primăvară. În fruntea muncii de reparații trebuie să stea comunistii și utemiștii, constituind un exemplu pentru toți muncitorii. Paralel cu aceasta, trebuie combătute cu toată tăria atitudinile înapoiate ale unor muncitori și tehnicieni care, fugind după cantitate, execută reparații superficiale, ce ar putea dăuna muncii în campaniile agricole din acest an.

Centrul Mecanic S.M.T. Arad, precum și conducerea S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor trebuie să acorde atenția cuvenită nu numai grăbirii reparațiilor și calității acestora, ci și reconducerea la numeroase piese de schimb. Pentru aceasta, serviciul regional S.M.T.-Arad are datoria să îndrume conducerea stațiunilor de mașini și tractoare pentru a trece de îndată la reconducerea și verificarea unor piese în atelierul propriu, ca și trimiterea la Centrul Mecanic a pieselor de schimb care necesită o mai înaltă tehnicitate pentru a fi reconducute.

Comitetul regional sindical al muncitorilor agricoli din Arad, trebuie să îndrume și să sprijine munca comitetului de întreprindere dela Centrul Mecanic, dela S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat, în vederea organizării cât mai temeinice a întrecerii socialiste între echipele de reparații, popularizându-se rezultatele bune obținute de către stahanoviștii și fruntașii în producție și criticându-se cu tărie lipsurile existente.

Fiecare tractorist, mecanic, strungar, sudor și inginer din unitățile socialiste ale agriculturii din regiunea noastră, trebuie să fie conștient că de felul cum vor fi executate reparațiile, depinde folosirea integrală a tractoarelor și mașinilor în muncile agricole din acest an, condiție esențială pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, asigurându-se astfel obținerea unor recolte mai bogate care să ducă la continua creștere a nivelului de trai al oamenilor muncii din patria noastră.

Prin regiunea noastră

La biblioteca din Săvârșin

Biblioteca căminului cultural din comuna Săvârșin, raionul Lipova, desfășoară o bogată activitate, fiind sprijinită și îndrumată de către biblioteca raională Lipova.

Biblioteca își desfășoară munca pe baza unui plan concret. Ea este deschisă în fiecare zi între orele 10-13 și 16-20, astfel că cititorii pot să-și ridice zilnic cărți dela bibliotecă.

Biblioteca este înzestrată cu un număr de 1486 volume din care 447 politice, 522 literare, 276 pentru tineret, 130 agrotehnice, 111 pentru popularizarea științei, etc.

Numărul cititorilor la această bibliotecă este în continuă creștere. În prezent ea are peste 380 cititori. Numai în anul acesta s'au înscris peste 50 noi cititori.

Pionierii și elevii școlii elementare din Săvârșin iau multe cărți din bibliotecă. Bunăoară, pionierul Nicolae Ionaș din clasa VII-a, până acum a citit din bibliotecă peste 200 de cărți, Gh. Popa din clasa VII-a peste 60 cărți, Fiamela Popescu cl. IV-a, Aurel Șimăndan și alții au citit deasemenea un număr mare de cărți.

Printre cărțile cele mai citite se numără, „Așa s'a călit oțelul”, „Seceratul”, „Veni-va ziua”, „Mitrea Cocor” și altele.

Tov. Vespasian Petru, bibliotecarul căminului cultural, se ocupă intens de bibliotecă. Astfel, cărțile noi aparute sunt popularizate în rândurile cititorilor prin vitrine, expoziții de cărți, prin muncă politică de lămurire dela om la om, recenzii de cărți, etc.

Pe lângă bibliotecă au fost înființate două biblioteci volante care sunt trimise și în satele aparținând comunei Săvârșin, punând în acest fel la îndemâna tuturor oamenilor muncii din aceste sate cele mai actuale cărți care îi interesează.

În cadrul bibliotecii au fost înființate 4 cercuri de citit dintre care două pentru întovărișii din comună.

Biblioteca căminului cultural din Săvârșin, prin activitatea ei, aduce un aport însemnat la lupta pentru culturalizarea oamenilor muncii din comună.

T. Hotăran, coresp.

Pe baza exemplului și a convingerii

În anii regimului de democrație populară, viața satelor s'a schimbat mult datorită politicii leninist-staliniste a partidului, nivelul de trai, material și cultural al țăranimii muncitoare crește continuu. Convingându-se că singura cale care duce la belșug și fericire este calea gospodăriilor agricole colective, o parte însemnată a țăranimii muncitoare a pornit cu hotărâre și încredere pe drumul agriculturii socialiste, pe drumul unirii în mari gospodării socialiste. Până în prezent, peste 170 mii de familii de țăranii cu gospodării mici și mijlocii, și-au unit de bună voie gospodăriile individuale în gospodării colective. Numărul țăranilor muncitori care cer să fie primiți în gospodăriile colective existente sau să li se aprobă înființarea de noi gospodării colective crește neîncetat.

Ceeace-i determină pe țăranii muncitori să pășească în număr tot mai mare pe calea gospodăriei agricole colective este convingerea adâncă pe care și-au făcut-o, datorită muncii îndrumate dusă de partid și totodată datorită celor constatate de ei personal. Țăranii muncitori știu că numai intrând în gospodăria colectivă pot a-alunga pentru todeauna sărăcia și nevoile din casele lor. Faptele de neîngăduit nu pot fi acoperite de svornile dușmănoase ale chibaburimii. Oricât s'ar strădui lipitorile satului, adevărul nu mai poate fi ascuns. Și adevărul este că țăranii colectivști obțin recolte îmbelșugate, că au casele îndeplinite și că duc o viață cum nici măcar nu puteau visa înainte, când erau la cheremul moșierilor și chibaburilor.

Având ajutorul puternic și permanent al statului, îndeosebi al clasei muncitoare, prin activitatea S.M.T.-urilor și folosind metode de muncă înaintate, colectivștii din regiunea noastră au obținut anul trecut recolte în medie cu 25 la sută, iar în unele locuri chiar cu 50 la sută mai mari decât cele obținute de gospodăriile țărănești individuale. Pentru zilele-

— Lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe dela Berlin pag. II

— O nouă manifestare a grijii statului nostru pentru ocrotirea mamei și copilului pag. II

— Să creem cele mai bune condiții

IN INTERIORUL ZIARULUI

de practicare a sportului în întreprinderi, instituții și școli pag. III.

— Sesiunea comitetului executiv al F.M.T.D. pag. IV.

— Încheierea lucrărilor sesiunii Adunării de Stat a R.P. Ungare pag. IV

— Pregătirea celei de a II-a Confe-

rințe internaționale a sindicatelor din industria de pielărie încălțăminte și blănuri pag. IV.

— Securitatea europeană și politica de ațătare a dușmăniei în Europa pag. IV.

— Contradicțiile „Uniunii negre” pag. IV.

Din țările de democrație populară

Oamenii muncii din Polonia primesc noi locuințe

În Republica Populară Polonă se acordă o mare atenție construcției de locuințe pentru oamenii muncii. În orașe, în centrele industriale pe șantierele de construcție se înalță noi raioane și așezări muncitorești. În cursul celor nouă ani de după război în țară au fost refăcute și construite 1.200.000 camere de locuit. Construcția de locuințe este desfășurată pe scară largă în voievodatul Stalinogrud, unde anul trecut întreprinlerile de construcție au construit peste 20.000 de camere. Oamenii muncii din Varșovia au primit în folosință mii de camere în voievodatul Cracovia se construiesc 50 de așezări muncitorești. Noi orașe muncitorești se înalță la Lublin — în apropierea construcției uzinei de automobile „Boleslav Blerut”, la Jaworino, etc.

În cursul anilor 1954-1955, investițiile în construcția de locuințe și comunălor vor spori cu 26% în comparație cu anul 1953. În anul 1955 — ultimul an al planului de șase ani, în țară se vor construi și vor fi date în folosință, peste 162.000 de camere de locuit.

O nouă mașină minieră construită în Cehoslovacia

Colectivul de ingineri și proiectanți ai uzinei constructoare de mașini „Stavoloko” din Praga a creat un nou tip de locomotivă minieră, pusă în mișcare cu aer comprimat. Această locomotivă este destinată în special minelor în care se degazează gaze și unde locomotivele cu motoare Diesel nu pot fi folosite.

Noua mașină poate atinge o viteză de 12-17 km. pe oră și poate remorca 120-150 vagoane încărcate. Noua mașină a fost supusă la toate încercările de probă și în curând va începe producția ei în serie.

Noi filme maghiare

În curând, pe ecranele cinematografelor vor rula două noi filme produse de studiourile ungare. Primul este intitulat „Marea întrecere” și prezintă cele mai bune programe dela cel de al 2-lea concurs național al ansamblurilor artistice. Celălalt este comedia intitulată „Oficiul se mută” și arată căle încercări poate provoca un birocrat.

Țăranii bulgari își sporesc cunoștințele agrotehnice

Ministerul agriculturii și staturile populare din R. P. Bulgaria au organizat o largă rețea de cursuri și cercuri agrotehnice și zootehnice, în cadrul cărora membrii gospodăriilor agricole cooperative de muncă și țăranii individuali studiază experiența colhoznicilor sovietici. La aceste cursuri și cercuri învață zeci de mii de țăranii. În regiunea Kharovgrad, de pildă, în actualul an școlar cercurile agrotehnice au cuprins 5.250 persoane, dintre care 1940 femei. Iar cercurile zootehnice 3.360 persoane.

Zootehnicienii albanezi îmbunătățesc rasele de animale

Încă de acum doi ani Centrul de selecționare zootehnică din Șkodra lucrează în mod științific urmând experiența sovietică în domeniul obținerii de noi rase de bovine, ovine și porcine mai productive și mai adaptate la condițiile naturale. Astfel, se prevede obținerea unei noi rase de vaci care să dea anual câte 3.000 de litri de lapte cu un mare procent de smântână. Vacile vor avea o greutate vie între 350 și 400 kg. Totodată va fi creată o nouă rasă de oi pentru lână și carne adaptată condițiilor țării și o rasă de porci pentru grăsimi și carne care în curs de un an să atingă greutatea de 120-150 kg.

Sosirea în Coreea a unor specialiști constructori chinezi

Poporul chinez a acordat un ajutor neprețuit poporului coreean în timpul războiului și continuă să-i acorde acest ajutor în opera de refacere și dezvoltare a economiei naționale, sprijinindu-l din punct de vedere moral și material.

De curând, în Coreea au sosit din China 800 de constructori specialiști, care participă la lucrările de refacere a Phenianului — capitala Republicii Populare Democratice Coreene.

Aceștia s'au încadrat plini de hotărâre în lupta poporului coreean pentru refacerea țării și depun toate eforturile și cunoștințele lor pentru ca noul Phenian să devină mai frumos și mai bine amenajat ca înainte.

Lucrările conferinței miniștrilor afacerilor externe dela Berlin

BERLIN (Agerpres). TASS transmite:

La 26 Ianuarie a avut loc cea de a doua ședință a miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A. A prezidat G. Bidault. Primul a luat cuvântul J. F. Dulles care și-a început discursul prin a aminti că în cei nouă ani care s-au scurs dela terminarea celui de al doilea război mondial, multe speranțe s-au transformat în decepții, iar relațiile prietenești în amărăciune. Timp de 5 ani, cei patru miniștri nu s-au întrunit și în acești 5 ani a izbucnit războiul din Coreea, s-a intensificat războiul din Indochina, s'a accentuat teama că am „trăi într-o perioadă dintre două războaie”.

Acastă conferință, a spus Dulles, ne dă posibilitatea să luăm dela început. Noi știm când am sosit aici că în multe probleme nu suntem de acord. Dar sperăm să găsim un teren pentru realizarea unor acorduri.

Dulles a declarat că problemele cu privire la Germania și Austria sunt primele. În care se poate obține un succes. Dulles a elogiat pe Bidault și Eden pentru discursurile lor care, potrivit afirmațiilor lui, au fost constructive și îndreptate spre stabilirea unei colaborări.

În același timp, Dulles și-a exprimat „desamăgirea” față de declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 25 Ianuarie. Dulles și-a exprimat nemulțumirea față de faptul că V. M. Molotov „a amintit de hotărârile dela Yalta”. Ori, după cum se știe, aceste hotărâri au fost îndreptate spre lichidarea militarismului german și a nazismului și au fost sprijinite de popoarele întregii lumi. Dulles a încercat să prezinte aceste hotărâri, contrar conținutului lor real, ca fiind crude față de poporul german și, chipurile, generate de ură și amărăciune; el a calificat poziția sovietică drept „reve-

nire la un trecut perimat și periculos”.

Dulles a aprobat poziția lui Bidault îndreptată, după cum se știe, spre atragerea Franței în „comunitatea defensivă europeană”. Secretarul de stat al S.U.A. a repetat totodată argumentele de mult respinse, cu ajutorul cărora oamenii de stat ai S.U.A. încearcă să prezinte drept „măsură defensivă” blocurile militare ale statelor occidentale și proiectul de constituire a „armatei europene” agresive, având ca principală forță de șoc Wehrmachtul hitlerist.

Occupându-se de părerea formulată de V. M. Molotov că constituirea așa numitei „armate europene” poate determina constituirea unei alianțe defensive a celorlalte state europene în scopul asigurării securității lor, ceea ce ar duce la scindarea țărilor Europei în două grupări militare, opusă una alteia, Dulles, fără niciun fel de

dovezi, a calificat aceasta drept o „denaturare a istoriei”.

Dulles a afirmat că cuvintele miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S. despre însemnătatea recunoașterii Chinei ca una din cele cinci mari puteri care poartă răspunderea pentru menținerea păcii în întreaga lume ar constitui un aspect descurajant al declarației lui V. M. Molotov și a încercărilor să prezinte Republica Populară Chineză drept un stat „agresiv”.

Dulles a spus că „ar vrea să declare limpede și fără echivoc” că S.U.A. nu vor consimți să participe la o conferință a celor cinci mari puteri cu participarea Chinei pentru discutarea problemelor păcii în întreaga lume. Dulles a adăugat că nu este de acord cu ideea că „cele cinci mari puteri au dreptul să conducă treburile întregii lumi, să hotărască destinele și soarta altor națiuni”, și „să dicteze țărilor mici”. Totodată Dulles a atribuit Uniunii Sovietice

această definire a rolului celor cinci puteri.

Încheiere, Dulles a spus: „În ciuda desamăgirii — care este prima reacție la discursul miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Sovietice — cred că nu trebuie să pierdem speranța, ci trebuie să mergem înainte și să continuăm să lucrăm. Sperăm că vom avea posibilitatea deplină de a examina în comun noile idei care au fost expuse în declarațiile miniștrilor afacerilor externe ai Franței și Marii Britanii. În legătură cu aceasta, domnul Eden a făcut o serie întreagă de propuneri concrete cu privire la Germania, care merită să fie examinate cu seriozitate. Domnul Molotov a propus o ordine de zi care nu este aceea pe care am fi propus-o noi. Totuși, noi putem accepta această ordine de zi, pentru a merge înainte în munca noastră”.

Cuvântarea lui V. M. Molotov

După discursul rostit de J. F. Dulles, a luat cuvântul V. M. Molotov.

Din discursul domnului Dulles — a spus V. M. Molotov — reiese că el a opus punctului de vedere al delegației sovietice punctul de vedere al delegațiilor Franței și Angliei. Aș vrea să fac în legătură cu aceasta unele observații.

Consider necesar să mă opresc în primul rând asupra celor spuse de domnul Dulles în problema germană. Mi se pare nejust să se vorbească, așa cum s'a vorbit adeseori, și să se opună punctul de vedere al reprezentanților Franței și Angliei punctului de vedere al Uniunii Sovietice.

Nu trebuie să ne străduim să lăsam impresia că între noi nu există probleme litigioase, deoarece toată lumea știe că probleme litigioase există și toți acei care ne ascultă știu deasemenea că asemenea probleme litigioase există. Tocmai de aceea ne și aflăm aici, la conferința miniștrilor afacerilor externe pentru că vrem nu numai să stabilim care anume sunt problemele litigioase, ci totodată să desprindem din aceste probleme litigioase acele probleme asupra cărora trebuie să ajungem la o înțelegere, asupra cărora trebuie să obținem rezultate pozitive. De aceea, noi nu suntem interesați să vorbim despre ceea ce nu există în realitate, sau să ignorăm problemele pe care trebuie să le examinăm.

Domnul Bidault a spus aici că ar fi nejust să se discute sau să se ceară să se discute simultan problemele austriece și coreeană. Aceasta este o idee foarte justă. Nimeni nu ridică obiecțiuni împotriva acestei afirmații. Noi considerăm numai că nu poate fi ignorată nici problema austriacă, nici problema coreeană.

Domnul Eden a declarat că a expus punctul de vedere al guvernului englez în problema germană și că punctul nostru de vedere este cunoscut și cunoscut și după cum am înțeles, el a adăugat că delegația engleză nu găsește niciun fel de compromisuri în legătură cu punctul de vedere expus de el. La aceasta domnul Eden a adăugat deasemenea promisiunea de a prezenta un vast proiect de lege electorală, etc.

Toate acestea sunt bune. Dar înseamnă oare acestea că ne-am întrunit pentru ca nici reprezentantul englez, nici cel francez, nici cel american, nici cel sovietic să nu accepte niciun fel de compromisuri? Eu cred că ne-am întrunit nu pentru a face declarații categorice, ci pentru a ne asculta unul pe altul și pentru a găsi posibilitatea de a ajunge la o înțelegere cu privire la problemele asupra cărora se poate ajunge astăzi la o înțelegere, iar discutarea problemelor asupra cărora nu se poate ajunge astăzi la o înțelegere și care trebuie considerate insuficient de pregătite în vederea rezolvării lor trebuie, desigur, continuată mâine sau la momentul pe care îl vom găsi potrivit. După cum am înțeles din declarația domnului Dulles, la punctul doi de pe ordinea de zi vom discuta desigur problema germană și problema securității europene.

De aceea, problema germană îi vom consacra destul timp spre a analiza amănunțit părerile pe care le ar expune aici fiecare dintre noi, pentru ca din întreaga expunere a problemelor să se găsească cel puțin anumite puncte acceptabile, posibile în scopul coordonării părților noastre.

Nici domnul Bidault, nici domnul Eden nu au amintit chestiunea hotărârilor dela Yalta și a acordurilor de-

la Potsdam. În ceea ce mă privește, eu am considerat necesar să ating această chestiune deoarece ea este legată într-o mare măsură de chestiunea pe care o denumim problema germană. Pe această bază, domnul Dulles a hotărât să opună punctul de vedere al domnului Bidault și al domnului Eden punctului de vedere al lui Molotov, care a alinat această chestiune. Dar mi se pare că nu există niciun motiv pentru aceasta. În orice caz, în legătură cu această problemă trebuie făcute unele observații.

Domnul Dulles a comparat Potsdamul cu Versailles-ul. El a considerat că tratatul dela Versailles a fost defectuos și cam tot atât de defectuoasă a considerat el și acordurile dela Potsdam.

În primul rând despre Versailles. Tratatul dela Versailles poartă semnătura Franței, semnătura Angliei, semnătura S.U.A. Lipsese numai semnătura Uniunii Sovietice. Noi nu considerăm nicicum că aceasta ar fi o greșală a noastră. Desigur, dvs. aveți dreptul să o căutați, să criticați acest tratat semnat de dvs., să-l considerați defectuos. Dar noi nu răspundem pentru aceasta. Dvs. purtați răspunderea pentru aceasta. Ceea ce s'a greșit pe atunci nu ne privește. Dar noi nu suntem de acord că tratatul dela Versailles are vreo legătură cu hotărârile dela Potsdam.

În ceea ce privește acordurile semnate la Yalta și Potsdam, situația este cu totul alta. Fapt este că acordurile dela Yalta au fost semnate din partea Statelor Unite ale Americii de președintele Roosevelt, care, dacă nu greșesc, a fost de patru ori ales președinte al Statelor Unite ale Americii. Acordurile dela Potsdam au fost semnate de președintele Truman care a fost de două ori ales președinte al Statelor Unite ale Americii.

Pe de altă parte, în conformitate cu spiritul general al acordurilor dela Potsdam, au fost semnate o serie de alte tratate, scopul lor principal fiind asigurarea păcii în Europa, asigurarea progresului Germaniei în dezvoltarea ei pe cale pașnică, democratică. În conformitate cu aceasta, a fost semnat tratatul franco-sovietic din 1944 — tratatul anglo-sovietic fusese semnat în 1942 — iar în 1947 a fost semnat tratatul franco-englez.

Cum adică, în toți acești ani să nu fi dat noi seama că am făcut rău semnând aceste tratate între Anglia și Uniunea Sovietică, între Anglia și Franța? Părea că lucrurile nu stau așa.

Cred că înțelegem prea bine că atât acordurile dela Yalta și Potsdam cât și tratatele semnate între statele susmenționate nu au decât un singur scop: Germania să devină o țară democratică, Germania să devină o țară iubitoare de pace, Germania să nu mai fie considerată doar ca țară care a dezlanțuit cel de al doilea război mondial, ea să împiedice dezlanțuirea unui nou război mondial. Cred că în aceasta sunt interesele germaniei înșel, Germania însăși, deoarece dacă Germania nu va pași pe această cale, ci se va angaja pe calea militarismului, ea va urma, după părerea noastră, calea sinuciderii naționale.

Nu înțelegem, firește, că numeroase puncte înscrise în acordul dela Potsdam și-au pierdut însemnătatea deoarece ele aveau un caracter vremelnic. Dar scopurile principale ale acordului dela Potsdam — sprijinirea Germaniei, sprijinirea poporului ger-

man de către statele noastre, dezvoltarea ei pe o cale democratică și pașnică — aceste scopuri nu numai că nu și-au pierdut însemnătatea, dar, ele nu și pot pierde însemnătatea dacă năzuim cu adevărat ca Germania să se dezvolte pe un drum sănătos și să intre înșfârșit în rândurile marilor puteri din Europa alături de celelalte puteri europene iubitoare de pace, dacă dorim cu adevărat să fie asigurată securitatea europeană, adică securitatea atât a statelor mari cât și a celor mici din Europa. De aceea, mi se pare că trebuie să fim foarte critici în legătură cu atitudinea, atât de ușurată față de acordurile adoptate de noi în comun, atitudine care a fost expusă de dl. Dulles în privința acordurilor dela Yalta și Potsdam.

Ni se spune în legătură cu aceasta că Uniunea Sovietică ar împinge Franța și Germania mai departe pe calea războiului între ele. Această afirmație nu are nimic comun cu faptele și cu intențiile adevărate ale politicii Uniunii Sovietice. Dimpotrivă, domnul Dulles, noi dorim și vom lupta să fie prietene nu numai între Franța și Germania, nu numai între Franța și Uniunea Sovietică, ci și între marile puteri din Europa — Franța, Germania unită și Uniunea Sovietică.

Este, firește, o sarcină grea de a realiza o prietenie trinitică între puterile continentale principale ale Europei — Franța, Germania și Uniunea Sovietică. Dar, aceasta este o sarcină nobilă, o sarcină care îndreptățește speranța în succes. Aceasta nu înseamnă că dușii de puțin că aceste trei țări pot sau trebuie să se opună în vreo măsură Angliei sau Statelor Unite ale Americii. Dimpotrivă, noi considerăm că și Anglia, nu mai puțin decât noi, sau Franța, sau Germania însăși, sunt interesate în aceasta. Credem că în aceasta sunt interesele și Statele Unite ale Americii, că baza activității noastre comune a fost dată de acordurile dela Yalta și Potsdam, semnate de noi toți, în afară de Germania. Credem că folosind această bază acceptată de noi, și care reprezintă o bază pentru pace și democrație în Germania, vom câștiga de partea noastră poporul german, majoritatea germanilor împotriva acelor germani care nu doresc o pace trinitică, care nutrește intenții revanșarde. Cred că o activitate în această direcție trebuie să ne unească și să ne ajute în rezolvarea acestei sarcini.

Aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la problema Chinei.

Trebuie oare să insistăm asupra faptului că China este un mare stat? Trebuie oare să insistăm asupra faptului că cele cincisute milioane de oameni care populează China îi dau Chinei dreptul să fie tratată ca o mare putere? Și trebuie oare să dovedim că constituirea Republicii Populare Chineze este un eveniment istoric de mare importanță? E posibil să nu recunoaștem faptele, să nu recunoaștem evenimentele istorice, dar dacă ajungi într-o asemenea situație, ca spectator din afară vezi limpede că această situație nu este prea bună. Este o situație penibilă pentru cei care au ajuns acolo. Și poate că conferința noastră ar putea să ne ajute să găsim o ieșire din această situație, cel puțin într-un oarecare grad, într-o oarecare măsură.

Intr'adevăr, reprezentanții Statelor Unite ale Americii, Angliei, Franței și al celorlalte națiuni unite au ales o comisie neutră pentru problema coreeană. La ea participă din partea coreeano-chineză, Cehoslovacia și Polonia, iar din partea S.U.A., Angliei și Franței — Suedia și Elveția. Ca membri ai acestei comisii neutre n'ajă găsit pe altcineva mai bun decât Suedia și Elveția, dar aceste țări, atât Suedia cât și Elveția, au stabilit relații diplomatice cu Republica

Populară Chineză încă cu 4 ani în urmă — la începutul anului 1950. Și acest lucru este de înțeles. Constituirea Republicii Populare Chineze reprezintă un eveniment de importanță istorică atât de mare încât ea a fost recunoscută de un număr considerabil de state. N'a sosit oare timpul să se țină seamă de această situație, așa cum a fost dictată de istorie, așa cum a fost dictată de evenimentele petrecute în viața celui mai mare popor, și să se pornească dela acest fapt și dela aceste evenimente, ca dela evenimente de importanță istorico-mondială?

Se spune că Republica Populară Chineză a fost declarată agresoare. Firește, noi ținem bine minte rezoluția Organizației Națiunilor Unite în această privință. Guvernul sovietic rămâne la punctul său de vedere care a fost exprimat de către delegația sa în Organizația Națiunilor Unite. Această rezoluție nu face cinsto Organizației Națiunilor Unite. Dimpotrivă, noi credem că această rezoluție nejustă a știrbit prestigiul Organizației Națiunilor Unite. În orice caz, nu trebuie să uităm că voluntarii chinezi au luat parte la evenimentele din Coreea atunci când trupele altor state s'au apropiat de frontiera Chinei — fluviul Yalu — când frontiera Republicii Populare Chineze era amenințată. Nu se poate spune același lucru despre Statele Unite ale Americii. Aceste evenimente militare au avut loc la o depărta-re de 7.000—8.000 km. de granițele S.U.A. și numai la câțiva kilometri de granița Republicii Populare Chineze și se înțelege că statele prietene — Republica Populară Chineză și Republica Populară Democrată Coreeană — călăuzite de sentimente de prietenie și de simțul autoapărării au găsit un limbaj comun. Așa dar, este cât se poate de nelalocul său să se vorbească aici despre agresiune, fără a mai vorbi de faptul că în realitate aceasta nu corespunde nicicum stării adevărate a lucrurilor.

Încheind cu problema Chinei, aș dori în sfârșit să amintesc un fapt asupra căruia nu pot exista între noi niciun fel de divergențe. Nu voi aminti decât un singur fapt, și anume că războiul din Coreea a încetat datorită inițiativei Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Democrate Coreene. Numai după declarația dela sfârșitul lunii Mai a primului ministru al Chinei, Ciu En-lai și a guvernului popular democrat coreean în persoana primului ministru al acestei țări, Kim Ir Sen, s'a pus capăt războiului din Coreea și soldații americani, englezi, chinezi și coreeni s'au putut întoarce acasă. Cred că în orice caz noi trebuie să ținem seama de acest fapt când vorbim despre Republica Populară Chineză și despre rolul ei în problema întăririi păcii.

Îngăduiți-mi să trec la problema unei conferințe a celor cinci. Dl. Dulles a spus aici că o conferință a celor cinci îi trezește îndoilele dat fiind că nu se poate da unui grup oarecare de cinci state dreptul de a dicta altor state, că aceasta nu corespunde nici Chartei O.N.U., nici drepturilor popoarelor, deoarece fiecare popor are dreptul să dispună de el însuși. În aceasta nu putem să nu fim de acord. Aceasta este perfect just. Aș vrea însă să adaug că conferința celor patru la care participăm a fost organizată nu pentru că am vrea să dictăm altor state, ci pentru că vrem să contribuim într'un

fel oarecare la rezolvarea problemelor care vor fi de ajutor popoarelor noastre, și popoarelor altor state. În aceeași măsură în care este legală conferința celor patru state, va fi legală și o conferință a celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze. Mai mult decât atât, după cum se știe, potrivit Chartei Organizației Națiunilor Unite există un consiliu de securitate în care vorurile celor cinci state — membre permanente ale Consiliului de securitate și anume: S.U.A., Franța, Anglia, Uniunea Sovietică și China — au o importanță deosebită, și doar nimeni altul nu poate reprezenta astăzi China decât Republica Populară Chineză. În acest sens, răspunderea acestor cinci state pentru asigurarea păcii și securității are o importanță deosebită în relațiile internaționale, și din acest punct de vedere mi se pare că trebuie să sprijinim propunerea de a se convoca cât mai grabnic o conferință a celor cinci state.

Dorind să ajute conferința noastră ca ea să poată trece la examinarea problemelor concrete, delegația sovietică prezintă ca o primă contribuție următoarea propunere la primul punct de pe ordinea de zi:

Despre măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor celor cinci puteri. Pornind dela necesitatea întăririi păcii generale și securității popoarelor, precum și dela necesitatea înlăturării primejdiei unui nou război și a creării unor condiții mai favorabile pentru dezvoltarea relațiilor politice și economice între state, conform principiilor Chartei Organizației Națiunilor Unite, se consideră oportună convocarea în Mai—Iunie 1954 a unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, SUA, URSS și Republicii Populare Chineze pentru examinarea măsurilor urgente în vederea micșorării încordării în relațiile internaționale.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat discursul, Dulles a întrebat dacă ordinea de zi a fost adoptată. V. M. Molotov a declarat că împotriva ordinii de zi propusă de delegația sovietică nu s'au ridicat obiecțiuni.

Bidault a declarat că proiectul ordinii de zi prezentat de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. dă naștere la o serie de obiecțiuni, deoarece, potrivit celor spuse de Bidault, în acest proiect primul loc este rezervat „problemelor celor mai generale”. Totuși, a spus Bidault, sunt gata să accept această ordine de zi ca enumerare a problemelor pe care trebuie să le examinăm.

Eden a declarat că el ar fi propus o ordine de zi diferită de cea prezentată de delegația sovietică, și anume ar fi început cu problemele Germaniei și Austriei. Eden a spus că este totuși gata să accepte propunerea sovietică cu privire la ordinea de zi, după cum a făcut și Bidault.

S'a căzut de acord ca la ședința următoare miniștrii să treacă la discutarea primului punct de pe ordinea de zi adoptată de comun acord, care prevede următoarele: 1. Despre măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

2. Problema germană și sarcinile asigurării securității europene.

3. Despre tratatul de stat cu Austria.

O nouă manifestare a grijii statului nostru pentru ocrotirea mamei și copilului

Marți după amiază a avut loc, într-un cadru festiv, deschiderea camerei pentru mame și copii din gara orașului Arad. Tov. Maria Nistor, vicepreședinta comitetului executiv al statului popular orășenesc, a aflat în cuvântul de deschidere grija deosebită pe care o poartă partidul și guvernul pentru sănătatea oamenilor muncii, grija care este conștientă în Constituția Republicii Populare Române.

În regimul nostru de democrație populară se acordă o deosebită importanță ocrotirii sănătății mamei și copilului. Astfel, pe lângă o serie de instituții s'a creat camera mamei și copilului pentru a se asigura condiții favorabile de călătorie pentru mamele care călătoresc cu copii mici.

Camera mamei și copilului din gara Arad este spațioasă, luminoasă, bine încălzită și înzestrată cu tot confortul necesar pentru găzduirea temporară a celor mici. Pentru ca să poată funcționa în condițiuni bune, a fost prevăzută personalul necesar și o soră puericultoare. La amenajarea acestui local au contribuit oamenii muncii, dela fabrica de mobile „Gh. Doza”, cooperativele „I. Mai”, „Solidaritatea Tâmplarilor”, și „Voința”, cei dela unitățile C.F.R. și „Crucea Roșie”.

Delegatele de femei din orașul Arad au contribuit deasemenea la amenajarea acestei camere. La toate aceste pregătiri s'a dat un sprijin deosebit de prețios din partea comitetului orășenesc P.M.R., prin secția muncii de partid în rândul femeilor.

Din rândul celor prezenți, între alții, au luat cuvântul tov. Maria Zbărcea, care a vorbit în numele unor delegate de femei, luându-și angajamentul să organizeze o serbare din al cărei fond să completeze cele necesare pentru camera mamei și copilului. Tov. Iosefa Bora a vorbit din partea spitalului de copii, angajându-se să depună tot efortul pentru ca micii călători să se simtă cât mai bine și să completeze o trusă cu medicamente. Tov. Ciudan Iuliana a mulțumit în numele secției de femei și a statului popular al orașului Arad tuturor tovarășilor care au contribuit cu munca lor la deschiderea acestui local și l-a rugat ca și pe viitor să răspundă cu același elan și la alte acțiuni menite să îmbunătățească viața oamenilor muncii din orașul nostru.

Cartea — prieten nedespărțit

Pe lângă căminul cultural din comuna Cenad, raionul Sănicolaul-Mare, funcționează o bibliotecă, care este înzestrată cu sute de cărți literare și broșuri. Biblioteca este condusă de tov. Victoria Triszer, deputată în statul popular comunal. Dela începutul anului 1954, biblioteca este deschisă între orele 8—12, 16—20, stând zilnic la dispoziția cititorilor din Cenad. Datorită faptului că sala bibliotecii este încălzită și bibliotecara dă informații precise și popularizează cărțile, numai în cursul acestei luni peste 130 cititori au luat cărți din bibliotecă.

Prin grija permanentă a secției culturale a statului popular raional Sănicolaul-Mare, biblioteca a fost înzestrată cu încă 286 cărți noi. În ultimul timp, tov. Victoria Triszer a schimbat o serie de cărți la bibliotecile raionale și regionale.

În rândurile cetățenilor din Cenad se desfășoară de către agitații organizate de bază o susținută muncă politică de popularizare a cărților din bibliotecă.

Nu trece zi în care peste 40 de cetățeni din Cenad să nu-și ia cărți dela bibliotecă. Ei citește noua literatură cu multă dragoste, pentru că în ea se vorbește despre omul nou, despre realizările din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Astăzi, pentru cenădani, cartea a devenit un prieten de nedespărțit.

Ervin Hillger, coresp.

Adunarea generală a Societății Științelor Medicale

Societatea Științelor Medicale, filiala Arad, țină adunarea generală Vineri, 29 Ianuarie, orele 17, în amfiteatrul Policlinicii Arad, cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă despre activitatea filialei Arad în anul 1953..
2. Proiectul de statut al Societății Științelor Medicale din R.P.R.
3. Discuții și propuneri.

Concert simfonic

Sâmbătă, 30 Ianuarie, orele 20, are loc în sala Palatului Cultural, concertul simfonic al Filarmonicii locale, sub conducerea maestrului Achim Stoița, director și dirijor al Filarmonicii de Stat „Moldova” din Iași. Solista: pianista arădiană Gabriela Teanu.

Programul cuprinde: Uvertura la opera „Euryanthe” de Weber; trei jocuri din Ardeal de Achim Stoița; Variațiuni pentru pian și orchestră pe o temă de Paganini de Rachmaninov și Simfonia IV-a în re minor de Schumann.

Biletele cu prețuri obișnuite la Arges.

Să creem cele mai bune condiții de practicare a sportului în întreprinderi, instituții și școli

Pentru a cunoaște cum activează colectivele sportive, cum sunt sprijinii sportivilor fruntași, precum și ce preocupări există pentru creșterea condițiilor prielnice necesare practicării sportului în întreprinderi, instituții și școlile din orașul Arad, ziarele „Flacăra Roșie” și „Vörös Lobogó”, în colaborare cu Comitetul de cultură fizică și sport al regiunii Arad, au întreprins un raid-anchetă. Constatările de pe teren le redăm mai jos:

Numeroase succese ale sportivilor arădani

Analizând activitatea sportivă din orașul nostru din ultimul timp, putem constata că în această direcție s-au obținut numeroase succese.

Dacă la începutul anului 1953 numărul acelor care practicau sportul se cifra la 15.000, la sfârșitul anului 1953 acest număr a crescut la 17.550. Aceste cifre dovedesc creșterea interesului oamenilor muncii față de mișcarea de cultură fizică și sport, dorința lor de a participa în număr tot mai mare la diferitele competiții sportive.

Au fost create și reamenajate o serie de baze sportive. Capacitatea stadionului „30 Decembrie”, de pildă, a fost mărită la 25.000 locuri prin diferite lucrări de amenajare. O frumoasă realizare o constituie și construirea bazei de iarnă pentru canotaj academic — instalat sub tribuna stadionului „30 Decembrie” — una din puținele baze sportive din țară de acest gen. Cabana de canotaj a colectivului sportiv „Flamura Roșie UTA” a fost și ea amenajată, iar lucrările pe stadionul „Locomotiva” au ajuns într-o fază avansată, găzduind numeroase întâlniri de fotbal.

Unele colective au obținut realizări deosebite la o serie de discipline sportive. Astfel, echipa de fotbal „Flamura Roșie UTA” s-a clasat pe locul 3 în campionatul divizionar, câștigând și Cupa R.P.R. Echipa de fotbal a juniorilor din orașul nostru a câștigat și Cupa Orașelor. La tir, Ecaterina Tulbure și Tereza Quintus au înregistrat bune rezultate la campionatul republican din anul trecut. Echipa „Metalul Flamura Roșie” și individual Mihail Botez, s-au clasat pe primele locuri la campionatele republicane de gimnastică.

Pe lângă sprijinirea elementelor sportive consacrate, s'a pus un mare accent în anul 1953 pe creșterea tinerilor sportivi. La atletism, juniorii Tiberiu Kocsis și Eva Mayer au stabilit noi recorduri R.P.R. Deasemenea, performanțe remarcabile au fost înregistrate la tir de juniorii orașului Arad.

Cu ocazia raidului-anchetă s'a constatat însă că rezultatele mișcării de cultură fizică și sport din orașul Arad ar fi putut fi mai bune. Cauzele principale le găsim în lipsa de activitate a unor colecții ale colectivelor sportive, în nesrijinirea acestora de către organizațiile de partid, sindicale și U.T.M., în atitudinea nejustă a direcțiilor unor întreprinderi față de problemele sportului, etc.

Iată câteva aspecte ale acestei situații:

Fotbal, fotbal și iar... fotbal

Activitatea din cadrul colectivului sportiv „Metalul Flamura Roșie” din Arad este aproape inexistentă. Munca acestor colective se rezumă la fotbal și... iar fotbal. Celelalte discipline sunt de drept neglijate.

Secția de lupte, de pildă, care numără o serie de fruntași în sport, nu este ajutată. Neavând condiții optime, ea n'a putut participa la faza de vară a campionatului de calificare. O situație asemănătoare există la secția de popice. Jucătorii care participă la competiții și antrenamente, întâmpină mari greutăți. Nu sunt lemne (popice), nu se face foc la antrenamente, iar arbitrii și ridicătorii de popice nu sunt plătiți de timp îndelungat. Deasemenea, salteaua care servește la oprirea bilelor este complet distrusă. Sportivul Ludovic Păduț, care a participat la campionatele republicane individuale pe popice de la Cluj, nici n'a primit drepturile sale bănești. În urma deplasării de 4 zile—dintr-o grosolană lipsă de răspundere a conducerii întreprinderii care încalcă legea statului nostru privilegiate la sprijinirea sportivilor fruntași.

Gimnaziul acestui colectiv sportiv — care au adus alături succese orașului nostru — au rămas fără sală de antrenament, din cauză că chiria sălii de gimnastică n'a fost plătită de doi ani...

Pentru a ilustra „activitatea” consiliului colectivului sportiv de la Metalul Flamura Roșie, e destul să arătăm cazul şahistului fruntaș Ivan Halic. Din cauza birocratismului și a totalei nepăsări față de vârfurile sportive, candidatul de maestru Ivan Halic, unul dintre şahiștii fruntași ai țării noastre, i s'a făcut... lichidarea

din serviciu, la întoarcerea din cantonament, pentru ca apoi — doar după nenumărate intervenții — să fie reînscris în producție.

Secretarul consiliului colectivului sportiv, tov. I. Nema a fost întrebât de noi:

— Tovarășe Nema, ce socotești că e de făcut pentru a-i asigura lui Halic condițiile cele mai bune de dezvoltare?

Tov. Nema, ne-a privit surprins. Apoi a răspuns:

— Cine este acest Halic?

Dacă însuși secretarul colectivului sportiv nu cunoaște vârfurile sportive care lucrează în uzină, ne putem închipui cum se duce munca sportivă în acest colectiv...

Polygonul de tir „8 Mai” — aparținător colectivului „Metalul” — cea mai mare bază sportivă de acest gen din orașul nostru — nu este utilitat nici azi cum trebuie. Polygonul mai necesită aparat de semnalizare pentru șant și reflectoare, pentru ca tragărilor să se poată desfășura și în după amiezile de iarnă.

Lipsurile nu sunt întâmplătoare. Dacă consiliul colectivului sportiv muncește birocratic, aceasta se datorește și neîndrumării lui le către comitetul de partid al uzinei care socotește activitatea sportivă drept o problemă de mână a doua sau... a treia, căreia — după părerea tovarășilor din comitet — nu merită să i se dea prea multă atenție. Această atitudine s'a răsfânt și asupra organizației U.T.M., care nu mobilizează în mod satisfăcător tineretul la practicarea sportului. Comitetul de întreprindere, în frunte cu tov. Kleitich și Gălli, care ar trebui să dea un permanent ajutor colectivului sportiv, se ocupă exclusiv cu secția de fotbal, neglijând celelalte discipline sportive.

O atitudine de completă nepăsare față de mișcarea de cultură fizică și sport are și direcțiunea întreprinderii. Tov. Traian Mihăescu, directorul uzinei și tov. Dumitru Gherman, directorul adjunct, consideră că problema culturii fizice și sportului trebuie să fie o preocupare exclusivă a consiliului colectivului sportiv. Nu socotesc oare tovarășii Mihăescu și Gherman că... „inițiativa” lor de a-l concedia pe candidatul de maestru I. Halic e o acțiune care n'are nimic comun cu atitudinea pe care ar trebui s'o aibă conducătorii unei întreprinderi socialiste față de dezvoltarea mișcării de cultură fizică și sport? Nu socotesc ei oare că în felul acesta împiedică pe muncitorii, tehnicienii și funcționarii uzinei să practice sportul?

Datorită unor asemenea cauze, nici 10 fa sută dintre muncitorii, tehnicienii și funcționarii uzinei „Flamura Roșie” nu sunt membri ai colectivului sportiv.

Să dezvoltăm toate disciplinele sportive

Colectivul cu cele mai numeroase baze sportive, cu cele mai multe secții sportive din orașul nostru, este acela al uzinei „30 Decembrie” — colectivul Flamura Roșie UTA.

Nici consiliul acestui colectiv nu muncește însă în mod satisfăcător. În afară de tovarășii Alois Szabo, Ferdinand Gerold, Eugen Grecsner și Adalbert Varjas, ceilalți 10 tovarăși aleși au o atitudine de completă nepăsare față de activitatea colectivului sportiv. Mai ales tovarășii Gheorghe Jakab, Elena Kállai, Nicolae Bretolănu, Dumitru Dimirovici și delegata U.T.M.-ului, tov. Alice Zatyk nu contribuie cu nimic la bunul mers al muncii de cultură fizică și sport din cadrul uzinei.

Birourile secțiilor pe ramură de sport nu activează, ele figurând doar pe hârtie. Așa, de pildă, secțiile: lupte, tenis, gimnastică, tenis de masă, fotbal, sunt conduse numai de antrenorii. Aceștia nu sunt controlați în munca lor de instruire și educare a sportivilor. Din această cauză, antrenorii — cu excepția celor dela fotbal, gimnastică și canotaj — nu sunt la zi cu documentele de planificare și evidență.

Sportivii fruntași din uzină nu se bucură de un suficient sprijin din partea conducerii colectivului sportiv și al direcțiunii. Astfel, canoteura Eleonora Novac, din lotul național al R.P.R., lucrează alternativ în două ture, fiind împiedicată să participe la antrenamentele necesare continuei ridicări a măiestriei sale sportive.

Și la „Flamura Roșie UTA” există tendința nesănătoasă de a se încuraja dezvoltarea unilaterală a mișcării de cultură fizică și sport. Aceasta o dovedește lipsa de suficient echipament și materiale sportive la unele secții ale colectivului sportiv. De pildă, echipa de haltere a colectivului „Flamura Roșie UTA” n'a putut participa la festivitatea de deschidere a campionatului republican de haltere din lipsă de echipament uniform...

Organizația U.T.M. a uzinei, în frunte cu tov. secretar Benczik, nu dă niciun ajutor în munca de educare a sportivilor.

Orientarea consiliului colectivului sportiv „Locomotiva”, în ce privește o serie de secții pe ramuri de sport, este deasemenea greșită. Un exemplu concludent în această direcție este faptul că pista de alergare de pe stadionul „Locomotiva”, cu toată insistența organelor în drept, n'a fost amenajată în anul trecut și deci nu s'a dat posibilitate organizării competițiilor atletice. Așa stând lucrurile, nu e de mirare că „Locomotiva” n'are secție de atletism și tov. Ioan Lazăr, antrenorul „pe hârtie” al secției, n'a deus niciun fel de activitate. Dar, nu numai atletismul e neglijat, ci multe alte sporturi de bază. Astfel, nu sunt înființate o serie de secții sportive — cu toate că sunt posibilități. Așa sunt secțiile de: volei, handbal, gimnastică, tir, tenis de masă, etc.

Munca educativă lasă foarte mult de dorit. Secretarul organizației de bază U.T.M. dela Atelierele C.F.R., tov. I. Pavleac, fiind întrebat cum a sprijinit munca sportivă în cadrul întreprinderii, ce fel de preocupare a avut organizația U.T.M. față de educarea tinerilor sportivi, a răspuns:

— Nici eu personal și nici biroul organizației de bază n'am avut vreo preocupare față de problema culturii fizice și sportului.

În cadrul colectivului „Locomotiva” a funcționat și o secție de baschet, cu echipe masculine și feminine. Echipa feminină a colectivului s'a calificat în faza finală a campionatului republican de baschet, care s'a disputat în anul trecut la Târgu-Mureș. Deoarece conducerea colectivului sportiv n'a manifestat niciun interes pentru trimiterea echipei de baschet feminin la faza finală, sportivele au împrumutat bani de drum și au plecat, având asigurări din partea conducerii colectivului că li se vor restitui aceste sume la întoarcere. Nici până azi însă, cu toate insistențele depuse, banii împrumutați n'au fost restituiți sportivelor. Probabil că tovarășii Teodorescu, Dincă și Orz dela comitetul de linie n'au avut timp în 15 luni să pună la punct această problemă. După cum se vede, ei „n'au avut timp” nici pentru rezolvarea altor probleme în legătură cu dezvoltarea culturii fizice și sportului.

Baze sportive lăsate în paragină

Consiliul colectivului sportiv „Progresul”, după alegerea sa, nu s'a întrunit încă pentru a discuta problemele importante legate de noul an sportiv. Membrii acestui consiliu excelează prin absențe dela sedințe. Insuși președintele consiliului, tov. Oliver Olteanu, n'a fost prezent la niciuna din ședințele consi-

liului colectivului sportiv în perioada dintre 9 Noiembrie și 7 Decembrie 1953. Această lipsă de preocupare față de activitatea sportivă manifestată și comitetul de întreprindere al instituțiilor administrative de stat ale orașului Arad, care răspunde de acest consiliu. Tovarășii I. Oprendeș, președinte și Traian Crișan, secretar al acestui comitet de întreprindere, n'au luat nicio măsură pentru activizarea consiliului colectivului sportiv.

Importante baze sportive, ca terenul de fotbal și cabana de canotaj, au fost demolate, și apoi... lăsate în părăsire fără a se întreprinde ceva serios pentru amenajarea lor. Planul de reconstruire a acestora a rămas pe hârtie... În această direcție, atitudinea tov. Ioan Bunda, directorul întreprinderii Comuna Arad, care și-a luat angajamentul de a termina lucrările de reconstruire a arenei sportive „Progresul” până în toamna anului trecut — este deosebit de condamnabilă.

Insuși comitetul executiv al statului popular al orașului Arad nu poartă o suficientă grijă pentru dezvoltarea culturii fizice și sportului. Astfel, o serie de locuri virane n'au fost date spre folosință colectivelor sportive, în scopul construirii de baze sportive. În momentul de față se resimte în mod serios lipsa de terenuri, iar statul popular al orașului n'a făcut nimic ca această lipsă să fie eliminată. Terenul sportiv din Micălașca, de pildă, care se află sub patronajul fabricii „Tricoul Roșu”, a devenit un maidan. În păduricea orașului, unde s'a demolat clădirea de pe malul lacului, aceasta n'a fost reconstruită și astfel sule de linier sunt puși în situația de a nu putea practica patinajul.

Mai multă atenție culturii fizice și sportului în școli

Multe elemente se ridică în mișcarea de cultură fizică și sport din rândul elevilor și studenților. Totuși, organele de resort ale secțiilor de învățământ ale statului popular regional și orașene, acordă prea puțină atenție acestei activități.

Tov. Petre Oniță, șeful secțiunii de învățământ al statului popular regional, ca de altfel și alți tovarăși din această secțiune, socotesc că problema culturii fizice și sportului aparține exclusiv metodelor de învățământ, care — la rândul său — nu-i dă atenția cuvenită.

Din cauza tendinței de subapreciere a muncii sportive, chiar de către secțiunea de învățământ al statului popular regional, unii directori de școli consideră, în mod greșit, că problema culturii fizice și sportului este exclusiv sarcina profesorului de educație fizică. Datorită acestui fapt, în mai multe școli din orașul nostru, ca: Școala pedagogică de băieți, Liceul de băieți, etc., nu se acordă atenția cuvenită amenajării terenurilor sportive.

CONCLUZII

Raidul-anchetă întreprins de ziarele „Flacăra Roșie” și „Vörös Lobogó”, în colaborare cu C.C.F.S. al regiunii Arad a arătat că în mișcarea de cultură fizică și sport desfășurată în orașul nostru s'au obținut numeroase succese. Niciodată n'a participat la activitatea sportivă un număr atât de mare de oameni ai muncii.

Dar, în același timp, din constatările de pe teren reiese că n'au fost folosite toate mijloacele pentru a ridica mișcarea sportivă la treapta cuvenită.

În general, se constată o desconsiderare a unor sporturi de bază, cum ar fi gimnastică, atletismul, tirul, etc.

Deasemenea, s'a constatat că la multe colective sportive din orașul nostru nu se acordă atenția cuvenită vârfurilor sportive, creării unor condiții optime pentru continuă lor dezvoltare. Cazurile sportivilor fruntași Ivan Halic, Eleonora Novac, cel al gimnaziștilor dela Metalul Flamura Roșie, sunt concludente.

În același timp, unele colective nu se preocupă de amenajarea bazelor sportive necesare marelui număr de oameni ai muncii care doresc să practice sportul.

Dacă analizăm cauzele acestor lipsuri, ajungem în primul rând a constata inactivitatea majorității consiliilor colectivelor sportive, care, în majoritatea lor, sunt alcătuite mai mult pe hârtie.

La inactivitatea conducerii colectivelor sportive, precum și la proasta organizare a muncii sportive a contribuit în mare măsură lipsa de îndrumare și sprijin din partea organizațiilor de partid, a organizațiilor U.T.M., a comitetelor de întreprindere și a direcțiilor întreprinderilor respective.

Din constatările de pe teren ne-am putut convinge că instructorii comitetului orașene U.T.M. nu îndrumă organizațiile de bază în privința mobilizării unui cât mai mare număr de linieri pe terenurile de sport, în vederea cuceririi insignei G.M.A., ori pentru participarea a cât mai mulți tineri la competițiile sportive de masă.

Membrii C.C.F.S. orașene, printre care tovarășii: Oliver Olteanu, Tiberiu Gacs, I. Zuckermann, Octavian Dobos, I. Petrovan, n'au exercitat un control efectiv pe teren, iar activul comitetului orașene, compus din puțini tovarăși, a fost depășit de sarcini, nereușind să cuprindă toate aspectele muncii la cele 35 colective sportive din orașul Arad.

Secția cultură fizică și sport a Consiliului sindical regional, în frunte cu tov. Turea, și-a exercitat prea puțin și în mod neplanificat munca de îndrumare și control la comitetele regionale sindicale și comitetele de întreprindere, nedând îndrumări de felul cum să muncească, organelor sportive nou alese.

Atitudinea de nepăsare și subapreciere a importanței muncii sportive în multe din colectivele sportive din întreprinderi, instituții și școlile din orașul nostru trebuie lichidată imediat.

E de datoria organizațiilor de partid, sindicale și U.T.M. să analizeze periodic, în mod profund, felul cum se desfășoară activitatea sportivă, luând măsuri de înlăturare a lipsurilor.

Prin eliminarea acestor lipsuri, activitatea colectivelor sportive din orașul nostru va putea cunoaște o dezvoltare continuă, antrenând în mișcarea de cultură fizică și sport tot mai mulți oameni ai muncii.

Cum luptăm

pentru sporirea producției de lapte

Pentru ducerea la îndeplinire a principalelor sarcini izvorite din legea privilegiate la dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, colectivul sectorului zootehnic dela gospodăria agricolă de stat „Descătușarea” din comuna Zăbrani, raionul Lipova, și-a intensificat eforturile în lupta pentru sporirea numărului de animale și ridicarea producției de lapte.

Planul de producție al sectorului nostru zootehnic este oglinda în care se reflectă munca depusă de fiecare echipă, brigadă și muncitor în parte.

Din experiența câștigată în anii anteriori, noi am văzut că sporirea productivității animalelor depinde în bună măsură de felul cum ele sunt hrănite și îngrijite. Cu toate greutățile ivite în cadrul gospodăriei de stat, în ceea ce privește asigurarea bazei furajare corespunzătoare a animalelor, conducerea gospodăriei, îndrumată de organizația de bază, a căutat să repartizeze furajele și grăunțele în așa fel, ca ele să ajungă până la noua recoltă.

În brigada „Lunca”, de pildă, dela secția Neudorf, vacile de lapte sunt hrănite pe grupe, în raport cu greutatea și producția de lapte pe care o dau. În această perioadă, vacile de lapte primesc ca hrană furaje fibroase și groșiere în cantități corespunzătoare. Pentru a li se mări procentul de digestibilitate și pentru a fi consumate cu mai mare poftă, muncitorii din această brigadă opăresc furajele cu soluție de sare.

În anii trecuți, noi hrăneam vacile de lapte, precum și celelalte animale, cum moștenisem din bătrâni. Acum, însem seama de toate regulile științifice elaborate de zootehnicim. Prin grija permanentă a conducerii gospodăriei de stat, încă din vara trecută s'au amenajat 3 silozuri, cu o capacitate de 500 tone. Silozurile sunt preparate din masă verde și nutrețuri groșiere. Silozul nu-l folosim pentru hrana vacilor acum, decât în luna Martie.

Nutrețurile se pregătesc înainte de a fi date pentru hrană vacilor. În primul rând, tralam nutrețurile fibroase, le amestecăm apoi cu concentrate și borhot de secle și pe urmă folosim în cantități limitate săruri minerale, ca de pildă: cretă furajeră, făină de oase și sare de bucătărie.

Furajele amestecate se dau animalelor numai după ce ele au stat 3 ore în camera de pregătire a furajelor. Folosim această metodă pentru că am constatat că vacile mănâncă nutrețurile mai cu poftă, deoarece în timpul ce au stat laolaltă, ele au primit un gust și miros plăcut.

Muncitorii din această brigadă acordă o atenție deosebită hrănirii vacilor în perioada de gestație. Ele primesc zilnic rația acelor vaci care dau 10 litri lapte.

O condiție esențială în vederea sporirii producției de lapte este și mulsul rațional al vacilor. Urmand exemplul sovhozurilor din Uniunea Sovietică, noi mulgem vacile de 3 ori în 24 ore, iar la vacile cu o producție mai mare de lapte, mulsul se face de 4 ori. În urma introducerii acestei îngrijiri raționale și a practicii mulsului de 3, respectiv de 4 ori în 24 ore, s'a obținut dela vacile de rasă Siementhal o producție medie de 3000 kg: lapte la an, cantitate ce în trecut nu se obținea dela nicio vacă din gospodăria noastră.

COMUNICAT

Secțiunea comercială a statului popular al orașului Arad, încunoscându-se că această cale toți pensionarii cu drept la cartele, precum și pe toți salariații individuali că pentru obținerea cartelelor pentru luna Februarie se va prezenta odată cu declarația de cartele și buletinul populației. Pensionarii vor prezenta talonul de pensie din luna Ianuarie decupat împreună cu carnetul de pensie.

În sectorul nostru zootehnic, un accent deosebit se pune pe păstrarea igienei după indicațiile recomandate de medicul veterinar. Înainte de a începe mulsul, mulgătorii se spală pe mâna cu apă, se îmbracă în haine curate și încep spălarea și masa-juț ugerului, lucru ce nu depășește mai mult de 2—3 minute.

O importanță deosebită se acordă întreținerii animalelor în condițiile igienice indicate de zootehnicim. Vacile sunt adăpostite în grajduri de cărămidă, iluminate și curate. În această perioadă vacile sunt curățite cu țesală și peria. La fiecare două zile, grajdurile se spală. Cu această ocazie se schimbă și așternutul. Toate aceste măsuri contribuie ca vacile să fie sănătoase și duc la sporirea producției de lapte și îmbunătățirea calității lui.

În gospodăria noastră, asistența sanitară-veterinară este asigurată. Animalele sunt vizitate de medicul veterinar din 2 în 2 zile. Pentru a urmări productivitatea animalelor în obținerea produșilor, medicul veterinar, din 3 în 3 luni exercită un control amănunțit al vacilor în gestație. Vacile sterile degestate sunt supuse tratamentului contra sterilității.

Datorită faptului că în gospodăria noastră vacile au fost selecționate, lăsându-le numai pe cele de rasă Siementhal și acordându-le o îngrijire și întreținere după prevederile zootehnicimului, în brigada „Lunca” s'au obținut vitei la naștere în greutate de 39 kg. După sfaturile medicului veterinar, în brigada „Lunca” vitei noi născuți se hrănesc cu lapte din găleată. Vitei sunt ținute separat de vaci. Până la 6 luni, ei primesc ca hrană 430 kg. lapte natural, 600—700 kg. lapte smântânit, iar pe măsură ce se dezvoltă, primesc furaje concentrate bogate în albumină. După ce a implinit 6 luni, tineretul bovin este trecut în altă secție.

Rezultatele obținute de brigada „Lunca” în privința ridicării producției de lapte, îmbunătățirii calității laptelui și sporirii numărului de vaci, se datorează în bună parte întreprinderii socialiste. În gospodăria noastră, întrecerea socialistă între brigăzile zootehnice a luat un avânt crescând. Organizându-și bine munca la locul de producție și aplicând pe scară largă metodele sovietice de îngrijire a vacilor și viteilor, tovarășii Gh. Vasilescu, Ana Gross s'au evidențiat în mod deosebit. În raport cu producția de lapte obținută dela vacile pe care le au în primire, ei au ridicat un salariu lunar de 700—900 lei, respectiv 600—950 lei.

Pe lângă rezultatele obținute în brigada „Lunca” mai sunt și unele lipsuri. O lipsă principală este și aceea că baza furajeră pentru vacile de lapte și tineretul bovin, nu este asigurată în mod corespunzător.

Colectivul de conducere al gospodăriei trebuie să pună anul acesta în centrul preocupării sale dezvoltarea bazei furajare și mărirea capacității silozurilor. Noi am văzut limpede că asigurarea la maximum a bazei furajare are o importanță covârșitoare în sporirea producției de lapte și animale.

Noi suntem hotărâți să îngrijim vacile cu și mai multă grijă, să aplicăm întocmai prevederile zootehnicimului pentru a spori producția de lapte și carne, să realizăm sarcinile revenite gospodăriei noastre din legea privilegiate la dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956.

Petru Nitrean,
zootehnician-șef la G.A.S.
„Descătușarea”-Zăbrani

Uzinele textile „30 Decembrie” Arad angajează muncitori calificați și necalificați pentru sectoarele filatură și țesătorie.
Cei interesați se vor prezenta la serviciul administrativ al întreprinderii.

Sesiunea comitetului executiv al F.M.T.D.

Între 25-28 Ianuarie 1954 are loc la Stockholm sesiunea comitetului executiv al F.M.T.D. Aceasta este prima sesiune a comitetului executiv ales la cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului care s'a ținut la București în Iulie 1953.

În rezoluțiile și recomandările sale, cel de al III-lea Congres Mondial al Tineretului a subliniat situația tineretului de la sate, ale cărui condiții de viață și de muncă sunt foarte grele în țările capitaliste, dependente și coloniale. Recent tinerii țărani din provincia Ravena din Italia, reuniți într-o adunare locală, au lansat un apel către tineretul sătesc din toată lumea ca să participe la organizarea unei întâlniri internaționale a tineretului țărănesc. Ținând seama de aceasta, comitetul executiv al F.M.T.D. a în-

scris ca prim punct al ordinii de zi a actualei sesiuni problema apărării drepturilor tineretului sătesc și participarea F.M.T.D. la pregătirea întâlnirii internaționale a tineretului țărănesc.

Al doilea punct înscris pe ordinea de zi a sesiunii este activitatea F.M.T.D. pentru dezvoltarea schimburilor culturale și sportive dintre tinerii din diferite țări.

La sesiunea comitetului executiv F.M.T.D. participă alături de membrii comitetului executiv și observatori din diferite organizații naționale și internaționale de tineret, care nu sunt membre ale F.M.T.D., dar care sunt dornice să colaboreze la activitatea federației, în interesul tinerei generații.

Sosirea la Delhi a unei delegații de artiști sovietici

DELHI (Agerpres). — TASS anunță:

La 25 Ianuarie a sosit la Delhi o delegație sovietică de maeștri ai artei, condusă de Bessalov, ministru adjunct al culturii al U.R.S.S. În gara din Delhi, împodobită cu flori, peste 2.000 de persoane li așteptau pe

artiștii sovietici.

Reprezentanții vieții publice din capitala indiană au salutată delegația sovietică cu aclamații: „Poporul indian este alături de poporul rus!”, „Trăiască prietenia indiano-sovietică!”, „Trăiască delegația oamenilor culturii sovietici!”

Li Sin Man încearcă să inoleze cu forța prizonierii de război nordcoreeni în armata lisinmanistă

SEUL (Agerpres).

La ordinul americanilor, Li Sin Man încearcă să inoleze cu forța prizonierii de război nordcoreeni în armata lisinmanistă.

Potrivit relatărilor corespondentului din Seul al agenției „Reuter”, prizonierii de război nordcoreeni vor fi supuși mai întâi unei verificări. Serviciile de spionaj ale armatei lisinmaniste au început verificarea

prizonierilor nordcoreeni care au fost transportați în lagărele dela Pohang și Kusan pentru a-i identifica pe cei bănuți că ar fi vrut să ceară repatrierea.

În continuare, corespondentul relatează că prizonierii vor fi internați în „lagăre de acomodare”, unde vor urma așa numite cursuri de reindoctrinare, după care vor fi înrolați în armata lisinmanistă.

Divergențe serioase între Spania franchistă și Anglia privind Gibraltarul

LONDRA (Agerpres).

Ziarele britanice relatează că ambasadorul franchist la Londra s'a prezentat ministrului de externe, Anthony Eden, cerând ca regina Elisabeta a Angliei, care întreprinde în prezent o călătorie prin diferitele teritorii ale imperiului britanic, să renunțe la vizita anunțată la Gibraltar „pentru a nu ofensa națiunea spaniolă”. Concomitent, presa franchistă a intensificat campania „pentru retrocedarea Gibraltarului”, recurgând la tot felul de amenințări.

Agencia Reuter anunță din Madrid că în fața ambasadelor britanice au avut loc violente manifestații antibritanice, care s'au repetat și în orașele Sevilla, Cordoba și Granada.

După cum anunță ziarele britanice, răspunzând unei interpellări în Camera Comunelor, Eden a respins categoric cererea lui Franco, declarând că

Gibraltarul este și va rămâne teritoriu britanic. În legătură cu aceasta, deputatul laburist George Jager, a anunțat că va cere în Camera comunelor guvernului să suspende livrările de arme pentru Spania franchistă, autorizate recent.

Comentând pretențiile franchiste, ziarul conservator „Yorkshire Post” scrie că „acordul militar încheiat cu Statele Unite a marit încrederea în sine a dictatorului spaniol”. Deasemenea, ziarul parisian „Libération” subliniază că de când primește ajutor masiv din Statele Unite, „Franco nu și mai încapă în piele”. Aroganța sa se manifestă mai ales față de Anglia, deoarece el știe că pretențiile sale asupra Gibraltarului se bazează pe sprijinul deplin al cercurilor militare americane care speră să se instaleze în locul englezilor în Gibraltar.

Incheierea lucrărilor sesiunii Adunării de Stat a R. P. Ungare

BUDAPESTA (Agerpres). — MTI anunță:

La 23 Ianuarie sesiunea Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare și-a încheiat lucrările. În sesiunea din 23 Ianuarie a luat cuvântul Imre Nagy, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Ungare, care și-a consacrat cuvântarea modului în care a fost îndeplinit programul guvernamental trasat la mijlocul anului 1953, și planul pe anul în curs.

Anul trecut, a declarat Imre Nagy, industria socialistă a îndeplinit planul de producție în proporție de 101,3 la sută, dând cu 11,8 la sută mai multă producție decât în anul 1952. În comparație cu primul semestru, în cel de al doilea semestru, investițiile de capital în industria grea au crescut cu 35,5 la sută, în industria ușoară cu 169,9 la sută, în industria alimentară cu 203,5 la sută. În cel de al doilea semestru a crescut considerabil producția bunurilor de larg consum. Astfel, au fost produse cu 40,2 la sută mai multe țesături de lână, decât în primul semestru, încălțăminte cu 17,9 la sută, carne cu 10,1 la sută, grâșimi și slănină cu 22,4 la sută, unt cu 28,5 la sută, bomboane cu 73,2 la sută.

Față de primul semestru, devalorul comerțului cu amănuntul din sectorul socialist a crescut cu 27 la sută în cel de al doilea semestru, iar dacă se ia în considerare reducerea prețurilor, devalorul a crescut într-o măsură și mai mare.

S'a îmbunătățit considerabil și aprovizionarea piețelor țării cu produse agricole.

Ca urmare a celor două reduceri a prețurilor cu amănuntul efectuate anul trecut, în decursul a numai patru luni din 1953, muncitorii și funcționarii au realizat un beneficiu de 550 milioane de forinți, iar în anul 1954 ei vor realiza 1.200 milioane forinți. Datorită reducerii prețurilor țărani au realizat un beneficiu de 490 milioane de forinți. Ca rezultat al majorării salariilor oamenilor muncii din unele ramuri ale industriei, venitul lor a crescut cu 726 milioane de forinți. În cel de al doilea semestru al anului trecut suma investițiilor directe de

capital în agricultură a fost cu 70,1 la sută mai mare decât în primul semestru.

Toate acestea, a declarat Imre Nagy, dovedesc că guvernul consideră că o datorie primordială ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Dela înfăptuirea reformei agrare, a spus Imre Nagy, n'a existat încă niciodată o unitate atât de strânsă între oraș și sat, între clasa muncitoare și țărănime, între toate păturile societății ca acum, în cursul aplicării programului pentru dezvoltarea agriculturii.

Imre Nagy s'a ocupat apoi de sarcinile pe 1954 în domeniul industriei, agriculturii, comerțului, culturii, etc.

Noi, a declarat Imre Nagy, suntem gata să întărim relații comerciale pe bază de egalitate în drepturi cu toate țările, inclusiv cu țările capitaliste și în primul rând cu vecinii noștri imediați.

Actuala sesiune, a spus în încheierea Imre Nagy, se desfășoară în ajunul conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, într-un moment în care reprezentanții celor patru mari puteri se pregătesc să înceapă tratativele.

Imre Nagy s'a ocupat deapropo de politica externă a Uniunii Sovietice îndreptată spre întărirea păcii.

Noi, a declarat el, vom continua să cerem ca puterile occidentale să și țină cuvântul dat la încheierea tratatului de pace și să garanteze admiterea Ungariei în Organizația Națiunilor Unite. Vom face tot ce depinde de noi în interesul întăririi relațiilor pașnice dintre țara noastră și celelalte țări, în interesul unei colaborări rodnice bazată pe principii înțelegerii și a respectului reciproc al intereselor. Îată felul principal al politicii noastre pașnice, a spus în încheierea Imre Nagy, care este sprijinită de întregul nostru popor muncitor.

După cuvântările unor deputați, sesiunea Adunării de Stat a adoptat o lege cu privire la organizarea ministerului gospodăriei orășenești și comunale.

Cu aceasta sesiunea și-a încheiat lucrările.

Plecarea din Uniunea Sovietică a delegației culturale argentinene

BUENOS AIRES (Agerpres). — TASS anunță:

Delegația activiștilor pe tărâm cultural din Argentina, care a vizitat recent Uniunea Sovietică, s'a înapoiat la Buenos Aires. Delegația a dat publicității o declarație semnată de toți membrii delegației, în care se spune: „Noi am fost la Moscova, Kiev și Leningrad, am vizitat monumentala construcție — universitatea din Moscova, bibliotecă, muzee, școli, spitale, fabrici, ateliere ale oamenilor artei, teatre și cinematografe. Am cunoscut

viața de la sate și am studiat orânduirea colhoznică, care este vrednică de admirație. În decursul acestor călătorii, ne-am convins că poporul sovietic pășește în ritm rapid spre instalarea formei celei mai înalte de solidaritate frățească a omenirii. Acesta este un popor preocupat de muncă constructivă în domeniul științei și artei, îndreptată spre îmbunătățirea vieții și consolidarea păcii; el năzuiește cu sinceritate să stabilească relații frățești cu toate popoarele lumii.”

Securitatea europeană și politica de afătare a dușmăniei în Europa

de I. ALEXANDROV

Problema asigurării securității țărilor europene constituie în prezent una din cele mai importante probleme internaționale, de rezolvarea căreia depinde soarta păcii în Europa.

Pronunțându-se pentru rezolvarea problemelor principale ale politicii europene în spiritul colaborării și prieteniei între popoare, Uniunea Sovietică a dovedit în mod incontestabil că interesele ei nu pot fi despărțite de interesele păcii. Nicio țară nu a dat dovadă de atâta perseverență și consecvență ca Uniunea Sovietică, în lupta împotriva tuturor încercărilor de a se dezlănțui forțele agresivității, de a se înghesba blocuri militare agresive, de a se opune un grup de state alinau și de a se primejdii astfel securitatea Europei.

În ultimul timp, tema securității europene este tot mai des discutată și în Apus. Nu poate fi însă nesocotit faptul că, analizându-le mai îndeaproape, unele cuvântări ale oamenilor de stat din țările occidentale și materialele din presa care oglindesc poziția lor în problema asigurării securității țărilor europene, provoacă mari îndoieli în ceea ce privește sinceritatea lor.

În ultimele luni, de pildă, se poate observa următorul fenomen caracteristic. Îndată ce planurile creării „armatei europene”, îndreptate spre reînvierea forțelor revanșarde și agresive din Germania occidentală se lovesc de obstacole în țările vesteuropene, se declanșează un val de vorbărit cum că adepții „armatei europene” ar intenționa să întocmească proiecte pentru „garantarea securității” tuturor țărilor europene, inclusiv a Uniunii Sovietice. Ca bază a întregului sistem este prezentată... aceeași „armată europeană”, care, după cum se știe, este menită a fi un instrument de agresiune împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Până la revanșarii dela Bonn, sim-

țind că planurile lor sunt demascate și eșuează, încearcă să mascheze aceste planuri prin palavre despre „garantarea securității”.

În țările vesteuropene, oamenii își dau tot mai bine seama că politica „drei Washington-Bonn” antrenează aceste țări la pregătirea agresiunii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Chiar și populația din Germania occidentală începe să înțeleagă că calea militarismului, a agresiunii, a războiului, înseamnă pentru Germania calea sinuciderii ei naționale.

Pentru a induce în eroare cercurile largi ale opiniei publice din Europa occidentală în ceea ce privește adevăratele scopuri ale tratatului dela Paris cu privire la „armata europeană”, cei care sunt pentru acest pact susțin că interesele securității europene nu le-ar fi străine.

Toate declarațiile cu privire la „garantarea securității” sunt exprimate intenționat într-o formă vagă. Totuși, presa burgheză susține că este vorba despre crearea unui „nou sistem de securitate” bazat pe „garanții reciproce de neagresiune” — fie între „comunitatea defensivă europeană” și Uniunea Sovietică, fie între organizația pactului Atlanticului de Nord pe de o parte, a cărui parte constitutivă ar fi această „comunitate”, și Uniunea Sovietică pe altă parte.

Este însă îndeosebi cunoscut că problema securității europene înseamnă în primul rând și mai ales unirea eforturilor tuturor statelor europene, indiferent de orânduirea lor socială, pentru a preîntâmpina posibilitatea însăși a renașterii militarismului german. Este suficient să se admită numai restabilirea Wehrmachtului revanșard, pentru ca războiul să fie din nou pe pragul Europei.

Ținând seama de acest lucru, încă

în cursul războiului și apoi imediat după terminarea lui, marile puteri care au stat în fruntea coaliției antihitleriste, au pus bazele unui nou sistem care să asigure securitatea Europei.

Soluția găsită de ele nu avea căluz de puțin caracterul unei combinații diplomatice temporare, care poate fi apoi dată uitării, fiind înlocuită cu o altă combinație diplomatică. Această soluție avea cu totul altă bază: popoarele care și-au vărsat sângele în război, care au îndurat suferințe fără număr, cereau să se asigure lor și copiilor lor o pace trăinică și o securitate temeinică. Călea rezolvării problemei germane găsită atunci constituie o realizare foarte importantă în asigurarea securității tuturor popoarelor din Europa, indiferent unde s'ar găsit teritoriile statelor lor — în Răsăritul, Apusul, Sudul sau centrul Europei. Hotărârile adoptate la Potsdam prevăd crearea unei Germanii unite, independente, iubitoare de pace și democratice. Respectarea acestor hotărâri ar garanta efectiv și real securitatea pentru toate popoarele iubitoare de pace.

În acest fel, drept condiție a creării așa zisului „nou sistem de securitate” propus de puterile apusene, este promovată conștințirea desmembrării Germaniei și reînvierea militarismului german în partea de Apus a țării. Acest „sistem” urmărește în fapt nu lichidarea ci crearea unui focar primejdios de agresiune și război în centrul Europei.

Paralel cu aceasta, drept condiție pentru crearea acestui „nou sistem” se prevede înfăptuirea politicii de opunere a unei părți a Europei alteia și crearea unei grupări militare formate din țările vesteuropene menită să fie îndreptată împotriva celeilalte părți a statelor europene. Trebuie subliniat faptul că se urmărește ca această grupare militară să fie o parte în-

Pregătirea celei de a II-a Conferințe internaționale a sindicatelor din industria de pielărie, încălțăminte și blănuri

PRAGA (Agerpres). CETEKA anunță:

La 24 Ianuarie, secretariatul Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria de pielărie, încălțăminte și blănuri (departamentul profesional al F.S.M.) a dat publicității un comunicat, în care se spune printre altele:

Între 20 și 22 Ianuarie 1954 a avut

loc la Praga o ședință a biroului Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria de pielărie, încălțăminte și blănuri, la care s'a discutat problema pregătirii în vederea celei de a II-a conferințe internaționale a oamenilor muncii din industria de pielărie, încălțăminte și blănuri, convocată pentru luna Iunie 1954 la Varșovia.

Contradicțiile „Uniunii negre”

de I. SÁVELIOV

„Uniunea neagră” — așa este numită în presa occidentală „Uniunea europeană a cărbunului și oțelului”, creată în conformitate cu faimosul „plan Schuman”, și care în practică reprezintă un supercartel internațional înglobând industria carboniferă și metalurgică a Germaniei occidentale, Franței, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului.

Nu de mult, organizatorii „Uniunii negre” au început să desfășoare o activitate „febrilă”. Ei au constituit „piața europeană comună” a cărbunului și minereului de fier, iar apoi „piața comună” a oțelului.

Luxemburgul, unde se află sediul general al „Uniunii negre”, a fost imediat ridicat de presa burgheză servilă, la rangul de „capitală a Europei”. Din Washington a fost trimis în Luxemburg primul ambasador american pe lângă „Europa unificată”.

Este explicabil cauza acestei valve. Adepții constituirii „Micii Europe” au suferit eșec după eșec. Planurile lor de constituire a „armatei europene” au întâmpinat o împotrivire hotărâtă în țările vesteuropene. În aceste condiții, organizatorii „Micii Europe” au considerat necesar să facă zărvă pe tema pretențiilor succese ale „planului Schuman”.

Această valvă a început însă curând să se potolească. Declarațiile optimiste în legătură cu „planul Schuman” au fost înmormântate în lupta crâncenă de concurență a industriei cărbunului și oțelului din țările vesteuropene împotriva expansiunii nestăvilite a monopolurilor vestgermane.

Monopolurile vestgermane folosesc pe larg pentru „înfrânarea” concurențelor lor franceze mijloace ca livrările de coes fără de care nu poate trăi metalurgia franceză. Cântând să și crezeze poziții mai favorabile în lupta de concurență, autoritățile vestgermane au stabilit tarife feroviare avantajoase la transportul cărbunului și coesului pentru uzinele metalurgice germane situate la o mare distanță de bazinele carbonifere. În același timp, ele au majorat tarifele pentru întreprinderile metalurgice franceze care folosesc coesul din Ruhr, ceea ce duce la creșterea prețului de cost al producției metalurgice din Franța. Protestele francezilor nu au avut niciun rezultat.

Cântând să scape de această discriminare, reprezentanții francezi din organismele „planului Schuman” caută să obțină alocarea de credite „centru aplicarea „proiectului european” de construire a unui sistem de canale în bazinul fluviului Moselle, fapt care le-ar permite să transporte coesul din Ruhr pe calea apei, ceea ce costă mai puțin. Industria vestgermani duce însă o luptă atât de înverșunată împotriva acestui proiect și exercită o influență atât de hotărâtoare, încât până în prezent eforturile Franței s'au dovedit a fi zadarnice.

La crearea „pieței comune” pentru desfacerea producției industriale „carbonifere și metalurgice, căpeteniile „Europei luxemburgheze”, în frunte cu Jean Monnet, au promis creșterea productivității și reducerea prețurilor. În prezent, consumatorii francezi sunt nevoiți însă să cumpere pe „piața comună” cărbune și oțel la un preț mult mai ridicat decât în trecut.

Ziarul „L'Echo” scrie că producția industriei carbonifere și metalurgice a tuturor țărilor membre ale „planului Schuman” a fost în 1953 mai mică decât în anul 1952. Dacă înainte de crearea „pieței comune”, în 1952 în aceste țări au fost extrase 240 de milioane de tone de cărbune și au fost produse 42 milioane de tone de oțel, în 1953 producția a fost respectiv de 237 de milioane și 39 milioane de tone. În 1952, industria metalurgică franceză a avut comenzi pentru un

an și jumătate de lucru, în timp ce în 1953 capacitatea ei de producție a fost folosită abia în proporție de 60 la sută. În același timp, în mine s'au strâns mari stocuri de cărbune care nu pot fi desfacute pe faimoasa „piață comună”.

Țările semnatare ale „planului Schuman” au reușit să încheie un acord care corespunde intereselor fiecăruia dintre ele — acordul privind la prețurile generale ale oțelului vândut țărilor care sunt membre ale Uniunii. Ca răspuns la aceasta, Washingtonul i-a chemat la ordine; aceasta deoarece S.U.A. cumpără în prezent o cantitate oarecare de oțel european și nu le convine ca furnizorii lor europeni să stabilească prețuri unice. În Noembrie a avut loc la Paris o discuție furtunoasă între Jean Monnet și Randall, șeful Comisiei economice americane, pe care președintele Eisenhower l-a însărcinat „să studieze problemele politicii economice a S.U.A. în statele străine”. Randall a cerut să se lichideze samsuntul acord cu privire la prețuri, acuzându-l în același timp pe Jean Monnet de toleranță și incapacitate în conducere.

O luptă crâncenă se desfășoară și în legătură cu problema repartizării investițiilor de capital în vederea modernizării minelor carbonifere și uzinelor metalurgice. Jean Monnet duce de multă vreme tratative cu băncile americane pentru obținerea împrumutului respectiv. Dar, ca și în multe alte probleme, în cazul de față Germaniei occidentale i s'a creat o situație privilegiată în comparație cu celelalte țări. Guvernul dela Bonn duce tratative separate, fapt care provoacă o mare neliniște în Franța.

În luna Decembrie a avut loc la Luxemburg sesiunea Consiliului miniștrilor țărilor membre ale „Uniunii europene a cărbunului și oțelului”. Sesiunea a examinat problema prețului oțelului. Aparent, această problemă este o problemă de ordin tehnic. În realitate însă, îndărătul ei se ascunde una din cele mai acute și spinoase probleme ale „Uniunii negre”. În legătură cu scăderea considerabilă a cererii de produse metalurgice, industria din diferite țări au început pur și simplu să nu mai țină seama de hotărârile cu privire la prețurile oficiale comune și căutând să și desfacă articolele, au început să încheie tranzacții „ilegale” pentru desfacerea metalului la un preț mai scăzut.

Acest lucru n'a putut să nu neliniștească pe conducătorii forului suprem, deoarece această situație înseamnă de fapt dezorganizarea faimoasei „piețe comune”. Sesiunea dela Luxemburg, care a ținut timp de două zile, n'a dus la niciun rezultat. Făcând bilanțul acestei sesiuni, presa subliniază „caracterul fictiv al prețurilor oficiale” și faptul că „dezvoltarea uniificării europene întâmpină obstacole”.

S'au constatat dificultăți practice în activitatea acestei piețe și atunci când s'au elaborat regulile pentru a face „echilibrată” concurența. Aceasta a fost o perioadă de încercări, deoarece cererea de oțel a scăzut și în vederea asigurării capacității de producție a întreprinderilor lor, societățile metalurgice au încălecat regulile prevăzute în acord și au dus o politică discriminatorie a prețurilor pentru a obține diferite comenzi.

Rezultatele activității „Uniunii negre” se reduc în primul rând la instabilitatea treptată a dominației magnatilor vestgermani sprijiniiți de Washington. După cum arată ziarul „Combat”, „Uniunea europeană a cărbunului și oțelului” fie că va ajunge sub dominația Germaniei, fie că se va produce în ea o explozie din cauza refuzului altor țări semnatare de a avea rolul de sateliți.”

Speciale

TEATRUL DE STAT: Sâmbătă, 30 Ianuarie, la orele 20: „Mielul turbat”

TEATRUL DE MARIONETE, în fiecare Joi și Duminică, la orele 10, reprezentație în limba română „Hănel și Grelei”.

„GHEORGHE DOJA”, până la 31 Ianuarie: „Neastâmpărați”. (col.) Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU”, până la 2 Februarie: „Revizorul” (col.) Reprezențaii la orele 3, 6 și 9. Între 2 și 12 Februarie rulează filmul colorat „Cu inima tânără” (cu Latabar). Bi-lete anticipat zilnic dela orele 14.

„HERBAC JANOS”, până la 31 Ianuarie: „Elizirul dragostei”. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”, până la 31 Ianuarie: Balaurul. Reprezențaii la 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, până la 29 Ianuarie: Jurnal românesc Nr. 1. Nou-tățile zilei Nr. 61. Vizita de prietenie a unei escadre sovietice în portul Constanța. Povestea pomilor și a vântului (desen animat în culori). Tuberculoza e vindecabilă. Reprezențaii dela ora 3 în continuare.

„MAXIM GORKI”. (Micăla) până la 29 Ianuarie: Moara minune, — Castanca, — Reportajul Bufniței, — Ursulețul cel sportiv. Reprezențaii: în zilele de lucru la orele 7. Duminică la orele 2, 4, 6 și 8.

„SOLIDARITATEA” (Gai), până la 29 Ianuarie: În sat la noi. Reprezențaii: în zilele de lucru la orele 7 seara. Duminică la orele 3, 5 și 7.

Cinema C.F.R. „ILIE PINTILIE” Grădite: până la 1 Februarie: „Maximica”. Repr. în zilele de lucru la orele 7 și Duminică la orele 3, 5 și 7.